

UN LLOP FUGINT D' UN EIXAM DE TRONS

Una antologia d' Els Imparables

UN ESPECTACLE SOBRE TEXTOS POÈTICS D' *ELS IMPARABLES*

Dins de **Barcelona Poesia 2010**
Amb la col·laboració de l' ICUB

FUNCIÓ ÚNICA: 17 DE MAIG, 20 H - TEATRE ROMEA

Entrada general: 4 €

Venda d'entrades: Taquilles del Teatre Romea i Tel·Entrada

FITXA ARTÍSTICA

Dramatúrgia: **Jordi Faura**

(a partir de textos d' *Els imparables*: Susanna Rafart, Isidre Martínez Marzo, Joan-Elies Adell, Maria Josep Escrivà, Manuel Forcano, Sebastià Alzamora, Txema Martínez Inglés, Héctor López Bofill)

Direcció: **Abel Coll – Jordi Faura**

Repertiment:

Dafnis Balduz, Júlia Barceló, Paula Blanco, Abel Coll, Ricard Farré, Georgina Latre i Ricard Serra

Producció general: **Fundació Romea per a les Arts Escèniques**

NOTA DEL DRAMATURG

“Un llop fugint d'un eixam de trons” és un tast de la poesia d’*“Els Imparables”* i de les seves inquietuds literàries. Un petit retrat de la singladura d’un grup de poetes que són fruit de la valentia i el coratge intel·lectual en favor d’un projecte que entén la literatura com a eina per *ampliar la vida*. Escriptors amb estils i temàtiques diferents però amb un nexse comú, la consciència que *la permanència només és fruit de la màxima ambició* i que *l’anivellament a la baixa promogut per la perversió de la indústria i l’excrecència del consum ens porta a la niciesia, a la infantilització col·lectiva i a l’autodestrucció*.

La seva és, doncs, una actitud vital a la recerca incansable de l’excel·lència des del treball constant, el talent i l’autoexigència, per tornar a *dignificar la cultura*, perquè *l’esplendor creativa i l’intercanvi d’idees refundin el nostre món*.

Jordi Faura

SINOPSI

Som el present. Som antics. Som premoderns. Som romàntics. Sense poesia no hi ha literatura que valgui, i no concebem la poesia sense una actitud d’heretgia, dissidència i vessament. Tota escriptura ha de ser promíscua i lasciva, ha de posseir i ser posseïda. Creiem en el desig com a impuls de les veritats i de la vida. Som l’endemà de l’ara.

(...) Reclamem que la poesia torni a dignificar la cultura, i volem que l’esplendor creativa i l’intercanvi d’idees refundin el nostre món. Som els qui obrim les portes del mil·lenni: brindem davant el ventre obert de l’enemic.

(fragment del decàleg d’*Els imparables*)

El llibre *Imparables. Una antologia a cura de D. Sam Abrams i Francesco Ardolino* està publicat per Edicions Proa (2004)

Institucions

Protectors d'or

Protectors plata

Protectors

Col·laboradors

Joan-Elies Adell
(Vinaròs, 1968)

Doctor en filologia i llicenciat en comunicació audiovisual, és professor universitari, investigador literari a més de ser director de l'Espai Llull, la representació de la Generalitat de Catalunya a l'Alguer.

Es va donar a conèixer com a poeta l'any 1994 amb la publicació del seu primer recull, *La matèria del temps* (Premi Gabriel Ferrater, Baix Camp). I des d'aquell moment, amb una gran regularitat, ha anat desplegant una obra cada vegada més perfecta, més subtil i més unitària: *Oceà immòbil* (1995; Premi

Benvingut Oliver), *A curt termini* (1997; Premi Ciutat d'Elx), *Un mateix cel* (2000; Premi Jaume Bru i Vidal), i *Encara una olor* (2003; Premi Alfons el Magnànim).

Al marge de la seva producció lírica, Adell ha fet incursions en el món de l'assaig, sobretot entorn de dos temes: els estudis literaris (*Notes per una redefinició dels estudis literaris catalans*, 1996, i *Mètode i ideologia de la historiografia literària catalana*, 1997) i la música (*Música i simulacre a l'era digital*, 1997). També és membre d'Hermeneia, una xarxa de recerca dedicada a la investigació de les relacions entre les noves tecnologies i els estudis literaris.

La poesia de Joan-Elies Adell sembla molt transparent d'entrada, però aquesta mateixa transparència amaga, irònicament (en els sentit que Kenneth Burke donava al terme), una gran fondària conceptual. De fet, la poesia d'Adell és altament ambiciosa i es proposa d'assolir un equilibri perfecte entre una emotivitat significativa, un pensament rigorós i una gran exigència formal.

Sebastià Alzamora
(Llucmajor, 1972)

Llicenciat en Filologia Catalana. Va ser Delegat del Llibre de la Generalitat de Catalunya. Actualment és director literari de l'editorial Moll. Alzamora es va fer conèixer amb el poemari *Rafel* (1994; Premi Salvador Espriu). La resta de la seva obra poètica és continguda en els volums *Apoteosi del cercle* (1997), *Mula morta* (2001) i *El benestar* (2003; Premi Jocs Florals de Barcelona).

Com a narrador, ha publicat dues novel·les: *L'extinció* (1999; Premi Documenta) i *Sara i Jeremies* (2002; Premi Ciutat de Palma Llorenç Villalonga).

Des del primer moment, la poesia d'Alzamora ha demostrat una extraordinària maduresa que s'adreça cap a la construcció arquitectònica del poemari. A aquesta voluntat unitària, els dos volums més recents hi afegeixen la dimensió del conte filosòfic. La puixança del component ètic, llavors, funciona com una reacció contra un món deformat i brutal on la violència de les relacions socials obliga l'individu a emprendre un camí cap a la solitud.

Hèctor Bofill
(Badalona, 1973)

Doctor en Dret. Professor de Dret Constitucional a la Universitat Pompeu Fabra. Va publicar el *Poema de Calipso* (1995; Premi Recull de Blanes), *La reconstrucció de l'aristocràcia* (1999) i *La revolució silenciosa* (2001; Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona). Amb *Les genives cremades* ha guanyat el Premi Ciutat de Palma de poesia l'any 2004. Es va donar a conèixer com a narrador amb la novel·la *L'últim Evangeli* (Premi Josep Pla 2003). La poesia d'Hèctor Bofill pren la forma d'una estructura

basada en la successió de grans blocs narratius. Un nombre limitat de personatges donen vida a unes vicissituds cosmogòniques i alhora quotidianes; així, doncs, per un costat s'enfronten amb els problemes de la creació o de la pèrdua del paradís terrenal, per l'altre topen amb les urgències més directes de la vida social o de parella. Sense solució de continuïtat, l'univers poètic es pobla d'objectes fins a ofegar els protagonistes que, a causa de la seva alienació, ja no saben dominar-los.

Maria Josep Escrivà
(Gandia, 1968)

Doctora en filologia. Correctora lingüística i redactora editorial. Maria Josep Escrivà no s'ha deixat influir gens per l'obsessió de publicar que s'ha apoderat del món literari en català des de fa anys i elabora la seva obra de manera pausada i segura. Fins ara ha publicat tres reculls: *Remor alè* (1993; premi Senyoriu d'Ausiàs March), *A les palpentes del vidre* (1998; premi Marià Manent) i *Tots els noms de la pena* (2002), que, com es pot observar, estan a cinc anys de distància l'un de l'altre. Amb *Tots els noms de la pena*, l'any 2003, Maria Josep Escrivà va quedar finalista del VI premi Tivoli Europa Giovani. A banda de la seva obra lírica, Maria Josep Escrivà dedica part de la seva energia creativa a promocionar la lectura de la poesia per mitjà de la publicació

d'altres tipus de treballs literaris com ara l'antologia *Ai València* (2003), amb Pau Sif, o l'organització d'actes com les famoses tertúlies, des de l'any 1997, al cafè Malva-rosa, traslladats al Sant Jaume posteriorment, o al cafè Negrita de Gandia. Els poemes de

Maria Josep Escrivà sorgeixen d'un extraordinari punt de tensió entre el seu afany per aprofundir en el coneixement moral de la vida humana, per una banda, i la seva inclinació natural cap a un intens lirisme de caire celebrador. Dit d'una altra manera, els seus poemes es debaten entre la responsabilitat moral de l'artista i l'obligació de l'artista de celebrar el món. Els poemes de Maria Josep Escrivà són d'una gran subtileza de matisos i per això l'autora controla les pautes de lectura a partir d'un originalíssim ritme lent i sinuós.

Manuel Forcano
(Barcelona, 1968)

Doctor en Filologia Semítica. Ha treballat com a professor d'hebreu a la Universitat de Barcelona. És traductor. Dins la seva trajectòria poètica destaquen els volums: *Les mans descalces* (1992, Premi J. M. López-Picó), *De nit* (1999), *Corint* (2000, Premi Jocs Florals de Barcelona), *Com un persa* (2000, Premi Internacional Tivoli-Europa Giovani) i *El tren de Bagdad* (2004, Premi Carles Riba). Ha traduït de l'anglès unes proses de caire històric d'Edward M. Forster i de l'italià dos llibrets d'òpera barroca. És especialista reconegut en la traducció poètica de l'hebreu i, en particular, destaquen les seves versions de Iehuda Amikhai, *Clavats a la carn del món* (2001, Premi Cavall Verd-Rafael Jaume de traducció poètica i Premi Serra d'Or de Traducció) i de Pinkhas Sadé, *El Déu abandona David*. Actualment, està preparant la traducció del diari de viatge d'Ibn Batuta i d'un text dramàtic de D'Annunzio escrit en francès.

L'obra de Manuel Forcano és constel·lada de referències al món antic grecoromà i de mirades voluptuoses als paisatges del Pròxim Orient. La veu poètica cerca un criteri per comprendre la realitat que l'envolta i descobreix que l'única eina de la qual disposa consisteix a interrogar el passat. Aquesta és la funció de les grans similituds que caracteritzen una poesia que procedeix per seqüències, on els fotogrames canvien només quan la imatge ha estat retinuda definitivament en les paraules.

Txema Martínez Inglés
(Lleida, 1972)

Llicenciat en Filologia Hispànica. Sots cap de l'edició en català d'un diari. Encara que l'epicentre de l'obra de Txema Martínez Inglés sigui, inqüestionablement, la seva dedicació a la poesia, també cultiva, amb excel·lents resultats, altres formes d'escriptura com ara la traducció literària, la crítica i l'articulisme. Va encetar la seva carrera amb la publicació de dos reculls breus d'aprenentatge, *Hores baixes* (1995) i *Temps impersonal* (1996; Premi de poesia Universitat de Lleida), que van donar pas, de seguida, a dos llibres d'una insòlita maduresa humana i artística: *Ulls d'ombra* (1997; Premi Salvador Espriu) i *La nit sense alba* (2000; Premi Màrius Torres).

El 2003 va publicar *Sentit* (Premi Joan Alcover), que ha significat l'inici d'una nova època en la seva producció. La poesia de Txema Martínez Inglés es coneix pel seu impecable però sobri domini de la llengua i la forma, i la seva clara intel·ligència. En principi, es tracta d'una poesia de figuració clarament realista, que en un segon moment es precipita cap a una lectura més profunda del món i de la vida, i, en un tercer moment encara, es projecta cap a una exploració de zones de l'inconegut a partir de l'ús d'imatges i metàfores que ultrapassen la raó discursiva.

Isidre Martínez Marzo
(València, 1964)

Llicenciat en filologia. Corrector editorial i traductor. L'obra poètica d'Isidre Martínez Marzo dibuixa una clara línia ascendent, pel que fa a la seva solidesa i valor intrínsec, des de *La casa perduda* (1986; Premi Senyoriu d'Ausiàs March) fins a *Sense mi* (2001; Premi Crítica dels Escriptors Valencians), passant per *Inici de les hores* (1987; Premi Salvador Espriu), *Himnes* (1990), *L'altre encara* (1994), *Camí de tornada* (1996; Premi Vicent Andrés Estellés, Burjassot), *La tristesa de Sòcrates* (2000), i *Els adéus* (2000; Premi Agustí Bartra).

També hem d'atorgar la consideració d'obra poètica pròpia a les seves versions en vers de Gerard Manley Hopkins, recollides en dos volums: *El naufragi del Deutschland* (1992) i *Sonets complets* (1999). El mateix es pot dir de la seva traducció integral de l'obra lírica de Dylan Thomas que malauradament resta inèdita. Juntament amb Marc Granell és autor d'una nodrida antologia de la lírica universal del segle XX: *Poemes d'un segle* (1999). És director de la col·lecció de *plaquettes* de poesia "Razef" d'Edicions 96. Es dedica a l'activisme cultural des de diversos fronts. Isidre Martínez Marzo és autor de grans poemes i de grans llibres perquè dedica exactament la mateixa atenció a la construcció dels seus poemes que a la construcció dels seus reculls. El poeta té un domini de la llengua i de la forma que només es pot qualificar d'exquisit. La seva poesia és una síntesi original i poderosa de molts elements: rigor intel·lectual, culturalisme, consciència social i política, un acusat sentit de compassió moral, sensibilitat romàntica, entre altres.

Susanna Rafart
(Ripoll, 1962)

Llicenciada en Filologia Hispànica i en Filologia Catalana. Ha escrit els següents volums de poesia: *Olis sobre paper* (1996; Premi Senyoriu d'Ausiàs March), *Reflexió de la llum* (1999; Premi Joan Teixidor 1998; Ciutat d'Olot), *Jardins d'amor advers* (2000), *Pou de glaç* (2002; Premi Carles Riba), *Retrat en blanc* (en premsa), *Molino en llamas* (2005) i *Baies* (2005). En el camp de la prosa, Rafart ha publicat dos reculls de contes, *La pols de l'argument* (2000) i *La inundació* (2003; Premi de la Crítica Serra d'Or), *Les Tombes Blanques. Contes de la Mediterrània* (La Magrana, 2008, Premi Qwerty BTV,

Finalista Premi Salambo 2009) a més de dos volums de narrativa infantil, *Els gira-sols blaus* (1993) i *El pirata 101* (1995). També és autora d'un *Diccionari de la rima* (1999).

La globalitat de la seva producció literària denuncia una tensió que la porta constantment cap al trencament o la superació dels gèneres. L'eix generador de tota la seva poesia sembla trobar-se entre la prosa poètica i el poema en prosa, amb una cadència que implica la nostàlgia d'un ritme quantitatiu. És fàcil constatar el fort lligam de la poesia de Rafart amb el món pictòric i musical: l'essència líric descriptiva hi és tan marcada que totes les composicions es converteixen en petites peces d'un poema simfònic.

ABEL COLL i JORDI FAURA: breu retrospectiva de l'equip artístic

Jordi Faura Dramatúrgia i Direcció escènica

Ha estudiat Direcció Escènica i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre i ha ampliat estudis a l'Universitè Sorbonne Nouvelle Paris III, al Seminari Internacional d'Espectacle Teatral a San Miniato, Itàlia i a l'Obrador de la Sala Beckett. És autor de més d'una quinzena de textos teatrals entre els quals destaquen *Ser un altre* (2004), *La sala d'espera* (2005), *La por a la boca de l'estómac* (2006), *La Torre de Babel* (2007), *L' Home del Piano (o la paradoxa del Gat d'Schrödinger)* ('07), *My way* ('07), *Waiting for Will (o el teorema del milió de bonobos)* ('08), *Natura morta* ('08), *La fàbrica de la felicitat* o *L'bome de la casa de vidre* ('09). Com a director ha estrenat una dotzena d'espectacles teatrals, com ara *Hikikomori* a La Villarroel i l'òpera *Alba Eterna*, d'Albert Guinovart, amb llibret propi (Teatre Fortuny, 2010). Per a la Fundació Romea ha dirigit anteriorment: *Amputation* ('07)

Abel Coll Direcció escènica i Actor

Actor i director titulat pel Col·legi del teatre de Barcelona. En direcció escènica es va iniciar amb *Perversitat sexual a Chicago* al Teatre Tantarantana (guardonada a la VII Mostra de Teatre de Barcelona) i més tard va dirigir al mateix teatre *BAAL* de Bertolt Brecht. Amb *Amputation* (Teatre Romea, 2007), va iniciar una col·laboració artística amb Jordi Faura que ha gestat *SAM*, de Samuel Beckett (Sala Beckett), *La sorra i l'acadèmia* de Joan Brossa (Espai Brossa), *Hikikomori*, de Jordi Faura (La Villarroel) i *La fàbrica de la felicitat*, de Jordi Faura (Teatre Tantarantana). Com a actor, el seu darrer treball teatral ha estat *La casa en obres*, de Blai Bonet (dir. Pep Tosar. Círcol Maldà, 2009), que ha combinat amb el personatge de Cris a *El cor de la ciutat* (TV3). Recentment ha dirigit *El senyor de les mosques*, adaptació de la novel·la de William Golding.

UN LLOP FUGINT D' UN EIXAM DE TRONS: els actors

Dafnis Balduz

Nominat als Premi Gaudí de cinema català (2009) per la seva interpretació a *Forasters* de Ventura Pons. Compta amb una trajectòria sòlida en el teatre. Amb la companyia del Teatre Romea ha estrenat *Don Carlos*, direcció de Calixto Bieito (Centro Dramático Nacional, en el paper de Don Carlos); *El Cafè*, direcció de Joan Ollé; *Mama Medea*, dirigida per Magda Puyo i *Tirant lo Blanc* direcció de Calixto Bieito (Festival Internacional Cervantino, Mèxic). Altres treballs recents inclouen *Araàdia* amb direcció de Ramon Simó (Teatre Nacional de Catalunya). Per a la Fundació Romea ha participat a les lectures dramatitzades de *Sushi*, de Mar Monegal i *Don Juan Tenorio*, de Zorrilla (dir. Carles Canut). Destaca també la seva presència tant a cinema com a televisió amb sèries com *Ventdelplà* a la TV3.

Júlia Barceló

Llicenciada en Art Dramàtic (interpretació de text) per l' Institut del Teatre i amb entrenament actoral a càrrec de Javier Daulte i Cristine Aidaire, Júlia Barceló compta amb una curta però intensa carrera teatral. Cal fer la menció d' espectacles com la lectura dramatitzada *L'home de la casa de vidre* (2009) de Jordi Faura (TGB) i l'adaptació teatral de la novel·la *El senyor de les mosques* (2010) direcció de Abel Coll.

Paula Blanco

Llicenciada a l'Institut del Teatre de Barcelona. Algunes de les obres que ha interpretat són: *Rock'n'Roll*, de Tom Stoppard. Direcció: Àlex Rigola. Teatre Lliure, *El rei Lear*, de William Shakespeare. (Biblioteca de Catalunya), *La plaça del diamant*, de Mercè Rodoreda (dir. Toni Casares. TNC) i, recentment, *El Cafè*, estrenada al Romea, i amb direcció de Joan Ollé. Ha fet col·laboracions amb la companyia Els Comediants. En televisió, ha intervingut a les sèries *Ventdelplà*, *Zoo*, *Tretze anys i un dia*, *Porca Misèria*, i a la TV Movie *Jocs i mentides*. Ha col·laborat com a imitadora al programa de ràdio *Alguna Pregunta Més?*

Ricard Farré

Actor i músic (bateria). Entre d'altres espectacles ha actuat a *El senyor de les mosques* amb direcció d' Abel Coll; *Primera Història d'Ester*, amb direcció de Ramon Vila (IT, 2009), *Les dones sàvies* amb direcció d'Ester Nadal (2008); *Ricard III* amb direcció de Jordi Godall (2008); *L'autèntic amic*, direcció de Toni Galmés. Al cinema ha participat *ELISA K*. De Judith Colell i Jordi Cadena (2009) i a la televisió a *Ventdelplà* i *El cor de la ciutat*.

Georgina Latre

Ha cursat els seus estudis d'interpretació a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia. S'endinsa al món professional amb quinze anys de la mà d'Eduard Cortés amb la pel·lícula *Otros días vendrán* (2005). Des de 2006 interpreta el personatge d' Isona a *Ventdelplà* (TV3). Ha participat a la pel·lícula de Ventura Pons *Forasters*. En teatre ha participat a *Latituds* de Laura Batllori i Aleix Fauró Festival Innund'art '08, *Hikikomori*, de Jordi Faura (dir. J. Faura i Abel Coll. La Villarroel, 2009) i a *5 noies i un vestit* d'Alan Ball (dir. Víctor Álvaro, Almeria Teatre, 2010).

Ricard Serra

Per la Fundació Romea ha participat anteriorment a l' espectacle *Amputation* (Teatre Romea) en el marc de la *Setmana de la Poesia* 2007, amb direcció de Jordi Faura i Abel Coll. En Ricard Serra compta amb una trajectòria teatral ferma amb interpretacions en espectacles tant a nivell nacional com internacional com ara l'òpera bufa *La serva Padrona*, direcció de Joan Rigart (Can Rajoler, 2010, paper de narrador), *Cartes d'amor* de Marc Vilavella, *Juli César* de Rodney Cottier, *Richard III* de Matt Peover i *Nit de reis* de Tina Marian entre d' altres.

Per a més informació:

Fundació Romea per a les Arts Escèniques
Lidia Giménez i Rubén Salinas

Telèfon: 93.318.14.31

Correu electrònic: info@fundaciromea.com

Institucions

Protectors d'or

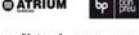
Protectors plata

Protectors

Col·laboradors

Agraïments: Edicions Proa

